

Castelul Cantacuzino, un “aristocrat” de 100 de ani

În zona Zamora din Bușteni, în mijlocul unei păduri dese de brazi, se află Castelul Cantacuzino, o bijuterie de arhitectură, care împlinește o sută de ani existență (1911-2011). Realizat în stil românesc-neobizantin, este înconjurat de un parc imens, cu alei care duc spre mici grote, cascade și fântâni arteziene. Sala de primire are o valoare uriașă, deoarece este

înnoțită de o colecție de heraldică unică în România - formată din stemele tuturor familiilor boierești, înrudite cu celebrii Cantacuzini - și de tablourile în mărime naturală ale strămoșilor, pictate pe piele de Cordoba, alături de fresca ilustrațiilor membri ai ramurii muntenești a boierilor Cantacuzino.

Edificiul a fost realizat de arhitectul Grigore Cerchez

la cererea prințului Grigore Cantacuzino. Acesta s-a născut la 22 septembrie 1832, la București, într-o mare și veche familie de boieri, cu origini grecești, ca fiu al marelui vornic Grigore Lordache Cantacuzino și al Luxiței Kretulescu. S-a căsătorit cu Ecaterina Băleanu, a avut două fiice și patru fii-și ei s-au implicat în politică- și era cel mai mare proprietar

de pământ din România. Și-a făcut studiile în țară și la Paris, obținând și un doctorat în drept. S-a întors în țară în 1862 și a intrat în magistratură. Timp de zeci de ani a fost deputat și senator, deținând numeroase portofolii ministeriale : al Justiției, al Lucrărilor Publice, al Finanțelor. A fost de două ori și președinte al Consiliului de Miniștri (prim-ministru). În 1899, a devenit